

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ

TÜSİAD

YÜKSEK İSTİŞARE KONSEYİ BAŞKANI

MUSTAFA V. KOÇ'UN

YÜKSEK İSTİŞARE KONSEYİ

AÇILIŞ KONUŞMASI

**8 Haziran 2007
Sabancı Center, İstanbul**

TÜSİAD AVRUPA SANAYİ VE İŞVERENLER KONFEDERASYONLARI BİRLİĞİ (UNICE) ÜYESİDİR.

İstanbul : Meşrutiyet Cad. No: 74 Tepebaşı 34420 İstanbul - Türkiye
Ankara : İnan Cad. No: 39/4 Gaziosmanpaşa 06700 Ankara - Türkiye
Brüksel : 13, Avenue des Gaulois, 1040 Brussels-Belgium
Washington D.C. : 1250 24th Street, Washington D.C. 20037 - USA
Berlin : Mörkisches Ufer, 28 10179 Berlin-Mitte - Germany
Paris : 12, Rue Godot de Mauroy 75009 Paris - France

Tel: (90-212) 249 19 29

Tel: (90-312) 468 10 11

Tel: (32-2) 736 40 47

Tel: (1-202) 776 77 70

Tel: (49-30) 28 878 6300

Tel: (33-1) 426 516 40

Faks: (90-212) 249 13 50

Faks: (90-312) 428 86 76

Faks: (32-2) 736 39 93

Faks: (1-202) 776 77 71

Faks: (49-30) 28 878 6399

Faks: (33-1) 426 516 99

e-mail: tusiad@tusiad.org

e-mail: ankoffice@tusiad.org

e-mail: bxoffice@tusiad.org

e-mail: usoffice@tusiad-us.org

e-mail: info@tusiad-de.org

e-mail: satan@tusiad.org

web: www.tusiad.org

TÜSİAD'ın değerli üyeleri, değerli basın mensupları,

Yüksek İstişare Konseyi Başkanlık Divanı adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ülkemizdeki siyasal ortama yeni bir soluk getirmesini umut ettiğimiz, kişilere ve kurumlara bir yenilenme fırsatı sunacak olan genel seçimlere 45 günden az bir süre kala, genel bir değerlendirme yapmak için Olağan Yüksek İstişare Konseyi toplantımızda biraradayız.

Siyasi partilerimizin vitrin yenileme ve yeni isimleri kamuoyuna duyurma çalışmalarına hız verdiği bu günlerde, aynı coşkulu çabayı parti programlarının paylaşılmasında da görmeyi arzu ediyoruz. Çünkü geçtiğimiz birkaç ay içinde ülkede tartışılan konulara ve sergilenen yaklaşımlara baktığımızda, Türkiye'yi hedefleri doğrultusunda daha ileriye götürecek bir dinamiğin ışıklarını görmekte zorlanıyoruz. Siyaset sahnemizde adeta bir "akıl tutulması" ile karşı karşıyayız.

Türkiye son yirmi yılını, dünya uluslar topluluğu içindeki konumunu değiştirmek için bir yenilenme dönemi olarak geçirdi. Bu süreçte, güçlü reformist atılımlar yapıldı. Zaman zaman geri dönüşler yaşandı. Umutlarımızın zirveye çıktığı dönemlerden geçtik. Umutsuzluğun karanlığına düştüğümüz anlar oldu.

Bu dönemde ithal ikamesine dayalı kapalı bir ekonomiden, dünya piyasalarına entegre olmuş rekabetçi bir ekonomiye geçişi sağladık. Doğal kaynaklara ve işlenmemiş tarım ürünlerine dayalı ihracatımız, piyasa ekonomisinin zorunlu kıldığı rekabet gücündeki artış sayesinde ağırlıklı olarak sanayi ürünlerine dayalı hale geldi.

İhracat hamlemize başladığımızda, Türkiye'nin başlıca pazarı Ortadoğu'ydu. Bugün ürünlerimizin yarısından fazlasını Avrupa'ya satıyoruz. Beyaz eşya, otomotiv, elektronik başta olmak üzere birçok sektörde Avrupa'da ciddi pazar paylarına sahibiz.

Türkiye'nin potansiyelleri, Türk insanının dinamizmi, aslında bütün bu gelişmeleri çok daha hızlı ve güçlü gerçekleştirmeye elverişliydi. Ama ne yazık ki, ayağımızda "ekonomik ve siyasal istikrarsızlık" prangasıyla koşmaya çalıştığımız yarışa çok geç başlamıştık. Bunlara rağmen bu noktaya gelmiş olmamız, hepimizde, geleceğe yönelik ciddi bir umut yarattı.

Eğer bazı konuları ulusal stratejimiz haline getirirsek, bazı hedeflerimiz partiler üstü olursa, bugüne kadar oluşmuş olan zemini bir sıçrama tahtasına dönüştürebiliriz diye düşündük. Bu sıçrama tahtasıyla, gelişmiş ülkeler arasında yer alma hedefimizi gerçekleştirebileceğimize inandık. Bunu da her fırsatta dile getirdik.

AB'ne tam üyelik idealine de işte bu nedenle dört elle sarıldık. Oysa bugün bakıyoruz ki, birtakım siyasi partiler, kimi kuruluşlar ve kesimler, Türkiye'yi batı dünyasından koparmayı bir siyasi alternatif olarak ülkenin önüne koymak için büyük bir çaba harcıyorlar. Bizi kesinlikle geriye götürecek olan bu görüşlerini seçim vesilesiyle ülke genelinde yayma gayreti içindeler.

Bunun en somut örneğini de, Türkiye'yi AB dışında tutmaya çalışarak gösteriyorlar. Üstelik de yurt dışındaki yeminli Türkiye düşmanları ile aynı amaçta buluşma pahasına. Bu kapsamda, sağ ve sol ideolojiler dahi aynı potada buluşabiliyorlar.

Değerli üyeler,

Türkiye, hiçbir döneminde bugünkü kadar Avrupa ile bütünleşme ihtiyacı içinde olmadı.

Kendi ekonomik gerçeklerimiz, coğrafyamızdan kaynaklanan stratejik gerçekler, küresel ekonomi ve politikadaki gelişmeler... Ulusal çıkarlarımızı bütün bunların ışığında yorumlarsak, ülkemizin Avrupa Birliği içinde olması gereğini açıkça görebiliriz.

AB, hem aldığı siyasal kararlar, hem de ekonomik etki gücü ile çevresinde güçlü bir çekim alanı oluşturuyor. Kuzey Afrika'dan Orta Doğu ve Karadeniz'e, "yakın komşu ülkeler" AB üyesi olamayacakları halde bu çekim alanının içindeler. Bu ülkelerin en önemli ekonomik ortağı AB. Ama buna rağmen, üyelik yolunda olmadıkları için karar alma mekanizması dışında ikincil bir konumda olmaya mahkûmlar.

Bir süper güç olan ABD bile, AB ile "transatlantik ekonomik alan" hedefli bir kurumsal çerçeveye içinde, mevzuat ve politika uyumu sağlamaya çabıyor. Böyle bir ortamda, AB dışında kalan bir Türkiye, fiilen özel statülü bir ülke durumuna düşebilir ve AB'nin etrafında uydulaşabilir.

Bu söylediklerimiz asla, "Ne pahasına olursa olsun AB üyesi olalım", "Sadece ve sadece AB ile ilişki içinde olalım" biçiminde yorumlanmamalıdır. AB de olgunlaşmasını henüz tamamlamamış bir siyasal yapı. Kendi içinde önemli görüş ayrılıkları var. Bir grup, hızla değişen dünyadan tedirgin oluyor. İçine kapalı bir Avrupa istiyor. Bunlar Türkiye karşıtı söylemlerin kısa vadeli getirilerine odaklanmış durumda. Aşırı duygusal olarak bildikleri Türk toplumunu caydırarak AB üyeliğinden vazgeçirmeyi umut ediyorlar.

Bu kesim, Türkiye'nin "demokratik eksiklikleri, toplumsal duygusallığı, siyasal özgüvensizliği ve analiz hataları" yüzünden AB üyeliği sürecinden kendi kendine kopacağını umuyor. Amaçları Türkiye'yi AB'nin siyasal karar sistemine ortak etmeden özel bir statü ile etki alanları içinde tutmak. 'Ayrıcalıklı ortaklık' gibi bir konuma fiilen mahkûm ederek Türkiye'yi uydulaştırmak. Türkiye içindeki bir kesim AB karşıtı abartılı söylemler benimseyerek bunlara doğrudan destek sağlarken, hükümetlerin yönetim hataları da dolaylı biçimde ellerine malzeme veriyor.

AB'deki ikinci grup ise uzak görüşlü ve küresel gelişmeleri daha iyi kavriyor. AB'yi hem daha geniş, hem de daha etkin işleyen bir siyasal birlik olarak konumlandırıyor. Küresel bir güç olarak kalabilmek için girişimci, esnek, çok kültürlü, geniş coğrafyalı bir birlik oluşturmak gerektiğini düşünüyor. Bu grubun Avrupa vizyonunda, AB'nin değerleriyle uyum sağlamış bir Türkiye büyük bir kazanç olarak yer alıyor. Bizim tarafımızdan bakıldığında da, bu grubun vizyonunun egemen olduğu bir Avrupa ile bütünleşmek ulusal çıkarlarımıza uygun düşüyor.

Bugün gelinen noktada, Türkiye AB'ye tam üyelik sürecinde somut bir kurumsal yapı içinde ilerliyor. Kısa vadede önümüzde Fransa iç siyaseti, Kıbrıs, AB'nin iç kurumsal ve ekonomik sorunları gibi engeller var. Orta vadede ise tüm somut analiz etkenleri AB'nin Türkiye'ye doğru genişlemesinin lehinde...

Önümüzdeki dönemde Türkiye'nin tam üyelik sürecinin teknik gereklerini 2014 yılına kadar tamamlaması son derece gerçekçi bir öngörü...

Türkiye bu güce sahip... Yeter ki, bütünleşme süreci içine girdiğimiz AB'nin iç gündemine daha iyi hakim olalım; iniş çıkışlardan, krizlerden duygusalca etkilenmeyelim...

Devlet ve sivil toplum olarak, medya, pazarlama ve bilgi çağına uygun bir iç ve dış anlayışı geliştirerek zamanı kendi lehimize kullanabilelim. Biz tam üyeliğe hazırlanırken, AB de kendi değişimini gerçekleştirecektir.

Bu çerçevede, Türkiye'nin Balkanlar, Karadeniz, Orta Asya, Akdeniz ve Orta Doğu'da oluşturduğu veya geliştireceği siyasal ve ekonomik işbirliklerinin bir alternatif siyaset değil, AB hedefinin gerçekleşmesine katkıda bulunacak önemli bir koz olarak görülmesi, her iki politikanın birbirine paralel gerçekleştirilmesi gerekir.

Bugün Avrupa'daki birçok ülkenin AB dışındaki bölgelerle özel ilişkileri var. Örneğin İngiltere eski sömürgelerinden oluşan commonwealth ile Fransa aynı şekilde "francophonie" ile, İspanya Latin Amerika, Almanya son genişleme öncesinde Doğu Avrupa, Polonya ve Ukrayna ile derin ilişkiler içinde.

AB'ne tam üyeliğin gereklerini yerine getiren ama aynı zamanda da, tarihsel ve kültürel hinterlandı ile sağlam ilişkiler geliştiren bir Türkiye, Avrupa nezdinde güçlenecektir.

Bu ülkelerin de ulusal çıkar hesaplarında AB öncelikli konumdadır ve AB sürecinde ilerleyen güçlü bir Türkiye daha etkilidir. Tıpkı AB'nin yarattığı çekim alanı gibi, Türkiye de kendi çevresinde bir çekim alanı yaratma gücüne sahiptir. Bunu sağlayan özelliklerimiz, başta AB olmak üzere tüm Batı ile olan güçlü ilişkiler, laik-demokratik bir siyasal yapı, yerleşmiş bir piyasa ekonomisi ve çoğulcu bir toplumsal dokudur. Bu nedenle, Türkiye'nin komşularıyla ve tarihsel, kültürel hinterlandı ile ilgili olarak; ticari ve ekonomik ilişkileri geliştirmenin ötesine geçen ve kapsamlı bir siyasi - diplomatik bakış açısı getiren stratejiler geliştirmesi şarttır.

Değerli üyeler,

Burada özetlemeye çalıştığımız bakış açısı, özünde ülkemiz insanına iş ve aş sağlamakla, yurttaşlarımızın refah ve mutluluk içinde yaşamasını temin etmekle ilgilidir.

Türkiye'de iktidarda kim olursa olsun, ülkenin yüzünün batıya dönük olmasını temin etmek, AB ile tam üyelik sürecinin gereklerini yerine getirmek, piyasa ekonomisinin tüm kurum ve kurallarıyla egemen olduğu, laik-demokratik, dışa açık bir Türkiye için çalışmak zorundadır.

Türkiye'yi küresel gelişimin dışına çekmeye, yeniden içine kapalı devletçi bir çizgiye oturtmaya, yüzünü batıdan başka yönler çevirmeye çalışmak onu yalnızlaştırmak ve geri kalmaya mahkûm etmekle eş değerdir. Bunu ulusal çıkar söylemiyle cilalayarak veya dini ideolojilerle soslayarak, geçerli bir politika seçeneğiymiş gibi sunmak akla ve sağduyuya sığacak anlayışlar, yaklaşımlar değildir.

Türkiye'yi mevcut yolundan saptırmaya çalışanlar, seçmenlere, Türk insanına hangi kaynaklarla, nasıl bir gelecek yaratmayı tasarladıklarını bütün açıklığıyla anlatmak zorundadırlar. Çocuklarımızın geleceği seçim meydanlarının basit siyasi mücadele taktiklerine veya ideolojik gösterilerine feda edilemez. Oy istemek için halkın karşısına çıkanlardan, meydanlarda sorumlu siyaset yapmalarını bekliyoruz.

Teşekkür ederim.